

Rytter: Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Hans Nielsen) holdt en længere Tale, hvis første Halvdel jeg vist ganske rolig kan forbigaa. Den var saglig og bankkyndig, saa den skal jeg ikke indlade mig paa; den handlede mest om Molboer og Aal, jeg lader den derfor ude af Betragtning.

Jeg skal derimod straks replicere til den ærede Ordførers øvrige Bemærkninger. Den ærede Ordfører, som er bankkyndigt Medlem, var ganske forbauset over, at den Dispensation, som blev givet af daværende Handelsminister Jørgen Christensen, var blevet skjult for Offentligheden, saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Men det er ganske urigtigt, det vil det ærede Medlem let kunne overbevise sig om ved at se Regnskaberne igennem; for det vil fremgaa af Regnskaberne, at der krævedes en Dispensation, ellers kunde Regnskabet jo overhovedet ikke aflægges. Altsaa er Dispensationen selvfølgelig bekendt for Offentligheden, idet den indbetalte Kapital med Tillæg af Reserverfond skal udgøre mindst en Tiendedel af Bankens samlede Gældsforpligtelser, og gør den ikke det, maa der være en Dispensation deraf, for ellers kunde Regnskabet jo ikke aflægges og godkendes. Mere behøver jeg vist ikke at sige om det.

Det ærede Medlem kom ikke ind paa Regnskabet for 1924, og jeg kan godt forstaa det, for han har faaet den ubehagelige Stilling nu pludselig at skulle tage Bankinspektøren i Forsvar. Det er han nemlig nødt til; efter at han siden Lovforslagets første Behandling er blevet klar over, at hans Minister kendte alt, hvad Bankinspektøren havde foretaget paa disse Omraader, maa den ærede Ordfører nu vende om og i Stedet for som ved første Behandling at angribe Bankinspektøren nu forsvare ham. Jeg vil blot henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, hvad han udtalte Sp. 44 i Tidenden. Han sagde: „Men det er mig ubegribeligt, at Bankinspektøren kan docere den Opfattelse, at der var 3 Mill. Kr. mere paa Aktivsiden end paa Passivsiden i Andelsbanken paa dette Tidspunkt, thi efter min Opfattelse var Banken insolvent og insolvent i betydelig Grad“. Se, der er den ærede Ordfører af en helt anden Anskuelse end den, han nu senere paa Grund af Omstændighedernes Magt har maattet tilegne sig.

Den ærede Ordfører spurgte, hvad jeg vilde have gjort, hvis jeg havde været i den højtærede Erhvervsministers Sted i Januar 1925. Det er meget vanskeligt at sige, hvad man vilde have gjort, naar man ikke har været i den Situation. Men eet

ved jeg, at jeg aldrig nogen Sinde vilde have gjort: Jeg vilde ikke være gaaet ud til Offentligheden med urigtige Oplysninger, saaledes som der da blev givet Offentligheden. Jeg tror i øvrigt, at jeg vilde have grebet ind paa et tidligere Tidspunkt, men hvis det var kommet til at foreligge saaledes, at jeg først havde kunnet gribe ind paa det Tidspunkt, vilde jeg have set Faren i Øjnene og talt med de tre Organisationer og Nationalbanken og sagt til dem: Lad os gaa ud i en stor Aktion for Banken, begynd I med at tegne 8 Mill. Kr., saa tror jeg, det skal lykkes at faa Andelsfolkene til at tegne Resten. Det var den Vej, jeg kunde tænke mig at gaa, men eet tør jeg, som sagt, sige bestemt, jeg var aldrig gaaet ud til Offentligheden med urigtige Oplysninger.

Det ærede Medlem siger, at det er mig, der har lukket Banken. Ja, absolut. Det kan ikke bestrides. Jeg vilde ikke være med til at narre Offentligheden. Vi maatte have en Ende paa det, Offentligheden kan ikke lade sig narre Gang paa Gang. Naar det ærede Medlem taler om de 20 Mill. Kr. og siger, at jeg skulde have sagt, at bagefter vilde jeg gaa ud og forlange flere Penge, saa ved det ærede Medlem meget godt, at det er ikke rigtigt. Samtidig med, at vi var ude om de 20 Millioner, satte vi en privat Tegning i Gang. Saaledes var Situationen, og det blev lagt klart frem for Offentligheden. Det ærede Medlem ved ogsaa meget godt, at Spørgsmaalet om, at de 20 Millioner vilde medgaa i Juni Termin, kunde aldeles ikke opstaa, for disse 20 Mill. Kr. kunde overhovedet ikke indgaa før længe efter Juni Termin, og saa var Spørgsmaalet det, om den danske Nation nu, da den vidste, at der var 20 Mill. Kr., som kunde sættes ind, vilde have Tillid, og om man derfor vilde lade være med at trække sine Penge ud. Det ærede Medlem ved meget godt, at der, forinden de Penge overhovedet kunde gaa ind, skulde optages nye Forhandlinger. Saaledes er Situationen.

Det ærede Medlem Hr. Zahle beklagede meget stærkt, at jeg ikke kunde huske, at han havde stillet dette Ændringsforslag. Nu er det allerede sagt af det ærede Medlem Hr. Kragh, at det er ganske urigtigt, at det Forslag blev stillet fra radikal Side. Der var Drøftelse om et Udvalg, men ikke et Udvalg med denne Beføjelse. Det ærede Medlem Hr. Zahle siger, at naar Nationalbanken ansaa det for rigtigt at skyde 3 Mill. Kr. til, og Bankinspektøren ansaa det for uforsvarligt at modsætte sig